ΠΑΝΤΙΕΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Του **Δημήτρη Σταμούλη**

Πρόστιμο 4.000 ευρώ για τον εργαζόμενο, αν φύγει πριν λήξει η σύμβαση!

Σε μια πραγματική εργασιακή ζούγκλα όπου νόμος είναι το δίκιο του εργοδότη καλούνται να βρουν μια αξιοπρεπή θέση εργασίας πολλοί νέοι και νέες, χωρίς να υπάρχει καμία δικλείδα ασφαλείας για τα εργασιακά τους δικαιώματα. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα που αποκαλύπτει σήμερα το Πριν είναι μια βαθύτατα αντιδραστική και αντεργατική σύμβαση που έθεσε προς υπογραφή σε υποψήφια εργαζόμενη σε θέση γραμματείας ένα από τα πολλά «κέντρα πληροφορικής» που την ίδια στιγμή που υπόσχονται «επιτυχίες» σε εξετάσεις για πτυχία τύπου ECDL, σεμινάρια σε διάφορα πεδία κ.α., κατακρεουργούν εργασιακά δικαιώματα και αντιμετωπίζουν ειδικά τους νέους εργαζόμενους ως «πρόβατα επί εργασιακή σφαγή».

Η τρισέλιδη σύμβαση που έχει στη διάθεσή του το Πριν, είναι γραμμένη από την αρχή ως το τέλος με βάση τη διασφάλιση της απόλυτης κυριαρχίας του εργοδότη απέναντι στον εργαζόμενο. Κραυγαλέο δείγμα αυτής της εργοδοτικής αντίληψης είναι το σημείο της προτεινόμενης σύμβασης όπου αναφέρεται στο τι θα συμβεί εφόσον ο εργαζόμενος προβεί σε οικειοθελή αποχώρηση πριν συμπληρώσει τρία χρόνια παραμονής στην εταιρεία, κάτι που αποτελεί την πρώτη προϋπόθεση που θέτει η εταιρεία. Υποτίθεται ότι ο εργαζόμενος προτού αναλάβει τα καθήκοντά του θα έχει εκπαιδευτεί σε μια σειρά προγράμματα (autocad, animation κ.α.). Με το πρόσχημα αυτό, εάν αποχωρήσει νωρίτερα από τα συμφωνημένα έτη, θα κληθεί «να καταβάλει το αντίτιμο των 4.000 ευρώ»! Δηλαδή, εάν ο εργαζόμενος αποφασίσει να παραιτηθεί είτε επειδή βρήκε κάποια καλύτερη εργασία, είτε επειδή δεν τον ικανοποιεί η συγκεκριμένη, πριν την τριετία, ακόμα και μετά από 1-2 μήνες, όπου προφανώς δεν θα έχει καν προλάβει να διδαχτεί όλα αυτά τα προγράμματα, η εταιρεία τον αντιμετωπίζει ως… πελάτη-μαθητευόμενο και του ζητά και δίδακτρα από πάνω!!

Η σύμβαση επίσης υποχρεώνει τον εργαζόμενο να δεσμευτεί ότι «κάθε χρόνο 30/7 του τρέχοντος έτους θα ενημερώνει εγγράφως και με το γνήσιο της υπογραφής του ότι επιθυμεί να αποχωρήσει τον Δεκέμβριο του τρέχοντος έτους». Κι αυτός ο ληστρικός όρος στο όνομα της «υγιούς λειτουργίας της επιχείρησης προκειμένου να καταρτίζει τον αντικαταστάτη του». Ωστόσο, με περισσό θράσος, ο εργοδότης ξεκαθαρίζει πως «η εταιρεία έχει το δικαίωμα να ζητήσει τη λύση της σύμβασης της εργασίας του υπαλλήλου ακόμα και την ημέρα της έγγραφης ενημέρωσης του προς την εταιρεία , χωρίς να περιμένει τον Δεκέμβριο να αποχωρήσει». Μάλιστα ο εργαζόμενος ενημερώνεται μέσω της σύμβασης, ότι «οφείλει να υπογράψει τη λύση της σύμβασης αν η διοίκηση κρίνει ότι είναι για το καλό της εταιρείας»!

Όμως οι αυθαιρεσίες της εργοδοσίας και της σύμβασης δεν έχουν τέλος. Στο εδάφιο της λεγόμενης «εμπιστευτικότητας» υπάρχει όρος όπου ο εργαζόμενος καλείται να υπογράψει εκ των προτέρων ότι εγκρίνει την παροχή προσωπικών του πληροφοριών που η εταιρεία συγκεντρώνει για το πρόσωπό του. Και επίσης καλείται να δεσμευτεί στο ακόλουθο: «να μην δημιουργήσω εκπαιδευτικό λογισμικό για ιδία χρήση ή για τρίτους και γενικά δεν θα προβώ σε καμία παρεμφερή δραστηριότητα της εταιρείας». Ωστόσο στον όρο δεν υπάρχει χρονικός προσδιορισμός λήξης του, το οποίο μπορεί να ερμηνευτεί ότι ο εργαζόμενος στερείται τη δυνατότητα να δημιουργήσει άλλο εκπαιδευτικό λογισμικό ακόμα και παρά το γεγονός ότι θα έχει αποχωρήσει από την εν λόγω εταιρεία. Στο ίδιο εδάφιο «εμπιστευτικότητας» ένας άλλος όρος ορίζει το εξής: «Δεν επιτρέπεται να εργαστώ σε άλλη εταιρεία η οποία δραστηριοποιείται σε παρόμοιο ή ίδιο εκπαιδευτικό αντικείμενο (…) μετά τη λήξη της σύμβασης εργασίας μου για τα 3 επόμενα έτη μετά τη λήξη της σύμβασής μου με την εταιρεία»!!

Το ζήτημα που ανακύπτει από αυτή την σύμβαση αλλά και από πολλές παρόμοιες παραλλαγές της που τίθενται προς υπογραφή από τους εργοδότες στους υποψήφιους, κυρίως νέους ηλικιακά, εργαζόμενους, είναι ότι δεν υπάρχει κανένα δικαίωμα για τον εργαζόμενο και καμία υποχρέωση από τον εργοδότη απέναντί του. Πάνω από όλα είναι το κέρδος και το «συμφέρον της εταιρείας» (δηλ. του ιδιοκτήτη της). Η άρνηση υπογραφής μιας τέτοιου είδους άθλιας σύμβασης είναι ένα πρώτο βήμα αντίστασης, αλλά απαιτείται συνολικότερη προσπάθεια από το μαχόμενο ταξικό κίνημα για την ανάδειξη τέτοιων αντεργατικών πρακτικών, την καταδίκη και την διεκδίκηση των νέων εργατικών δικαιωμάτων της εποχής μας.

Πηγή: prin.gr